

AGENDA DEL MES D'ABRIL DE 2026

- 4 **Dissabte.** A les 12h.: Unció de catecúmens, presidida per Mons. David Abadías, bisbe auxiliar.
- 5 **Diumenge de Pasqua. Solemnitat. Missa a les 12 h.**
- 9 **Dijous.** A les 19h.: Festival Llums d'Antiga. *La Gran Chapelle*, Palestrina.
- 12 **Diumenge II de Pasqua.**
- 19 **Diumenge III de Pasqua.**
- 23 **Dijous. Sant Jordi, patró de Catalunya.**
A les 20 h.: Concert a càrrec de la **Coral Sant Jordi**.
- 26 **Diumenge IV de Pasqua.** A les 19h.: Concert a càrrec de l'Orquestra Barroca Catalana. *La follia · La geniale*.
- 27 **Dilluns. Mare de Deu de Montserrat, patrona de Catalunya.**

Heu de saber que:

A la col·lecta pel **Seminari** es va recollir: **420 €**

Gràcies per la vostra generositat!

EN EL MES DE JULIOL:

A l'Oratori de Gràcia:

4-12 Colònies de l'Esplai "JASD" a Sta. Maria de Meià,

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.

Dissabtes, a les 18 h.: Estudi d'evangeli.

Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue a càrrec de l'organista titular de l'Oratori, Bernat Bailbé. Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com
www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (32) Abril de 2026

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (VII)

Viure la missió a l'escola del pare Felip.

"Si ens preguntem quina és –diu el Papa Francesc– la nostra tasca al món, què hem de fer com a Església en la història, la resposta de l'Evangeli és clara: la missió és portar l'anunci, donar a conèixer que Jesús venia del Pare". I en el Missatge que ens va enviar per a l'obertura de l'Any Jubilar felipò del cinquè centenari del naixement de sant Felip va escriure: "Ell segueix sent un model lluminós de la missió permanent de l'Església al món".

A partir d'aquí, m'agradaria centrar-me aquest matí en la missió, seguint l'escola del pare Felip: escoltant també de nou el que ens va dir sant Joan Pau II en la seva intervenció al Congrés de l'any 2000:

«...la missió ha estat sempre conduir l'home a la trobada amb Jesús "el Camí, la Veritat i la Vida" realment present a l'Església i contemporània de cada persona. Fomentar la trobada personal amb Crist és també el fonamental». El mètode missioner de l'Oratori consisteix a "parlar als cors" dels homes per portar-los a viure una experiència del Mestre diví, capaç de transformar vides. El criteri sempre vàlid de tota renovació de la comunitat cristiana consisteix a tornar a Jesucrist: a la seva paraula, a la seva presència, a l'acció salvadora que fa en els Sagraments.

Paral·lelament al cinquè centenari del naixement de Sant Felip, l'Església a Itàlia va celebrar a Florència una conferència centrada fonamentalment en la missió, proposant "cinc camins" a seguir: "Surt, anuncia, viu, educa, transfigura". Els que coneixen Felip Neri no tenen cap dificultat per veure-hi quasi l'esquema de la biografia externa i interna del P. Felip que les va explotar d'una manera molt original, despertant la sorpresa i l'atracció dels qui el van conèixer.

Setmana Santa: una història que continua viva

Hi ha una història antiga que, any rere any, torna a ser explicada. Però no és només una història del passat. És una història que continua viva, que es repeteix en el silenci dels cors, en les lluites de cada persona, en les decisions petites que donen forma a la nostra vida.

Imagina't caminant pels carrers de Jerusalem.

És Diumenge de Rams. La gent aclama Jesús: *“Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor!”* (Mateu 21,9). Tot sembla ple d'esperança. Però aquesta mateixa multitud, dies després, cridarà: *“Crucifica’l!”* (Lluc 23,21). I aquí ens hi podem veure reflectits: capaços d'estimar, però també de dubtar; capaços de creure, però també de fallar.

La història avança.

En el silenci del Sant Sopar, Jesús es dona sense reserves: *“Això és el meu cos entregat per vosaltres”* (Lluc 22,19). I en un gest inesperat, renta els peus als seus deixebles: *“Us he donat exemple”* (Joan 13,15). Ens ensenya que l'amor veritable no es diu, es viu. Es concreta en el servei, en la humilitat, en la cura dels altres.

Arriba la nit de Getsemaní. La por, el dubte, l'angoixa. *“Que no es faci la meua voluntat, sinó la teua”* (Mateu 26,39). Quantes vegades nosaltres també ens trobem aquí, lluitant entre el que volem i el que sabem que hem de fer.

I després, la creu.

Enmig del dolor, Jesús pronuncia paraules que ho canvien tot: *“Pare, perdona'ls”* (Lluc 23,34). El perdó esdevé el camí. Un camí difícil, però alliberador. Un camí que dona sentit als nostres valors: estimar, comprendre, tornar a començar.

El silenci del Dissabte Sant ens és familiar: moments de buit, de desconcert, de no entendre. Però la història no acaba aquí. Arriba la llum: *“No és aquí, ha ressuscitat”* (Lluc 24,6).

I tot pren sentit.

I aquesta és la clau: la Setmana Santa no és només la història de Jesús. És la nostra història.

És la nostra manera d'aclamar i després dubtar. De prometre i fallar.

D'estimar i fer mal. Però també és la nostra oportunitat de tornar a començar. De renéixer.

Cada dia tenim petites “creus”: dificultats, decepcions, cansament, pors. Però també tenim oportunitats constants de viure com Jesús ens ensenya: estimant, servint, perdonant.

La Setmana Santa ens convida a portar aquesta història dins nostre. A no quedar-nos només amb el record, sinó a deixar que transformi la nostra manera de viure.

Ens recorda que:

- Estimar és donar-se, fins i tot quan costa.
- Servir és més gran que dominar.
- Perdonar allibera més que retenir.
- Confiar és possible, fins i tot en la foscor.

I sobretot, ens recorda que cap nit és eterna. Que després de cada creu hi ha una resurrecció. Que després de cada caiguda, hi ha una oportunitat.

Potser la pregunta més important no és què va passar fa dos mil anys.

Potser la pregunta és: què està passant avui dins nostre?

Perquè la Setmana Santa continua viva. En tu. En mi. En cada gest d'amor. En cada perdó concedit. En cada mà estesa.

I en el transcurs de les nostres vides, si sabem escoltar, descobrirem que aquesta història —la més gran de totes— no s'ha acabat mai.

Continua escrivint-se cada dia.